

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8

Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπενθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

Ὁ Τσάρος ἐφθασεν εἰς Κοπεγχάγην

παρὰ τῷ Πάππῳ αὐτοῦ, συνεχίζων ἀρχαίας ἡμέρας τὰς ὁποίας διήρχετο εὐτυχῶς ὡς ἰδιώτης ὁ μέγας αὐτοῦ πατὴρ Ἀλέξανδρος ὁ τρίτος. Θὰ ἐπιχειρῇ δὲ τὸ ταξίδιον τοῦτο, ὡς φαίνεται, ἐφ' ὅσον ζῇ ἡ γηραιὰ δρῦς, ἡ καλλιφύλλος καὶ πολυκλωνος, ἡ διακλαδωθείσα εἰς ἀπάσας σχεδὸν τὰς εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς καὶ πρὸς ἀπάσας συγγενεύσασα. Ὁ Βασιλεὺς Χριστιανὸς ὑπῆρξεν ὁ εὐτυχέστερος τῶν ἐπὶ γῆς Βασιλέων καθόσον ἀφορᾷ τὸν οἰκογενειακὸν αὐτοῦ κύκλον. Πέρις ὅμως διεσάλευσε τὴν πατρικὴν αὐτοῦ καρδίαν ἡ τελευτὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Τρίτου. Ἀλλὰ μεταβαίνει νῦν ὁ υἱὸς νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ πατρὸς καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ καθήκον πρὸς προσφιλεῖς συγγενεῖς. Κατάκοπος ὁ Τσάρος Νικόλαος ἐκ τῆς περιπλοκῆς τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων, μεθυμένος ἐκ τῶν ἐορτῶν τῆς στέψεως, πικραμένος ἀπὸ τὰ θύματα τῆς Μόσχας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διανομῆς τῶν δώρων, ἀδιάφορος ἢ συγκεκινημένος διὰ τὸ ρεῦσαν ἀρμενικὸν αἷμα καταφεύγει εἰς Κοπεγχάγην, ἵνα λησμονήσῃ τὸν Ἀυτοκράτορα καὶ ὑποδυθῇ τὸν ἰδιώτην, λησμονήσῃ δὲ ἐν τῇ ἰδιότητι τοῦ ταύτη τὰ ὑψηλὰ τῆς Αὐτοκρατορίας καθήκοντα καὶ τὸ χρέος τὸ ὁποῖον ἔχει πρὸς προστασίαν τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς τῶν σφαζομένων καὶ καταπιεζομένων. Ἡ ὁδὸς ὅμως ἦν ἡκολούθησεν ἀπὸ Πετροπόλεως μέχρι Κοπεγχάγης δὲν ὑπῆρξεν ἄνευ ἀκανθῶν δι' αὐτόν· ὁ θάνατος τοῦ ἐμπείρου αὐτοῦ συμβούλου Λοβάνωφ καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεμακρύνετο τῆς Βιέννης μετὰ συνεννόησιν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ καὶ τὸν Γουλοφόσκην ὑπῆρξεν ἡ πρώτη πικρία ἣν ἐπηκολούθησεν ἡ ἀνακάλυψις ἐταιρίας δυναμιτιστῶν ἡ ὁποία σκοπὸν εἶχε νὰ ἐπιβουλευθῇ τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Καὶ ταῦτα μὲν θὰ λησμονηθῶσιν ἴσως εἰς τοὺς μακροὺς περιπάτους τῶν κήπων τῆς Κοπεγχάγης καὶ θὰ διαλυθῶσιν αἱ μελαναὶ σκέψεις ὑπὸ τῆς δροσερᾶς αὔρας τῶν ἐκεῖ παραδείσων· τὸν Λοβάνωφ θὰ διαδεχθῇ ἕτερος ὡσαύτως πολὺπείρος ῥώσος διπλωμάτης, τοὺς δὲ δυναμιτιστὰς θὰ καταδιώξῃ ἡ μυστικὴ ἀστυνομία καὶ θὰ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ μέχρις ἐνὸς ὡς κατέστρεψε καὶ διέσπειρε τὴν ἐταιρίαν τῶν μηδενιστῶν. Πρόκειται μόνον νὰ γνωσθῇ ἐὰν ὁ Τσάρος ἐκ τοῦ ταξιδίου τούτου θὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν του μὲ τὰ αὐτὰ σχέδια πολιτικῆς δράσεως ἐν Ἀνατολῇ. Τοῦτο εἶνε ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὰ Βαλκανικὰ Κράτη καὶ κυρίως τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς. Κατεδείχθη ὅτι οὐδεμία ἀπόφασις εἶνε δυνατόν νὰ ληφθῇ ἐν Ἀνατολῇ καὶ οὐδὲν ζήτημα ἐθνολογικὸν νὰ ρυθμισθῇ ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Ῥωσσίας καὶ τούτου ἕνεκα ἅπαντες ἐνδιαφερόμεθα νὰ παρακολουθώμεν μετὰ προσοχῆς τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἀνακτοβουλίου τῆς Πετροπόλεως. Ἡ συνομιλία τοῦ Τσάρου μετὰ τῶν Αὐτοκρατόρων Αὐστρίας καὶ Γερμανίας περιστράφη ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων καὶ αἱ προπόμενοι μόνον περὶ ἀδελφικῆς φιλίας καὶ εἰρήνης ὡμίλησαν. Ὅντως ἐπωφελεῖς θὰ ἦσαν αἱ εἰρηνικαὶ αὐταὶ δηλώσεις, ἐὰν ἐν τῷ πολιτικῷ ὀρίζοντι οὐδὲν νέφος ἀπειλητικὸν ὑπῆρχεν, ἐὰν δὲν ἤκούετο οὐδενὸς λαοῦ σπαρακτικὴ φωνή. Ὅταν ὅμως βλέπωμεν μόλις διαλυθέντα τὸν καπνὸν ἐκ τῶν Κρητικῶν ὁρέων, πυρὰν ἀναπτομένην ἐν Μακεδονίᾳ, αἷμα ἀρμενικὸν καθ' ἐκάστην ποταμὸν

ῥέον καὶ τὸν ἀρμενικὸν λαόν, ὡς ἄλλον λαόν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπαύστως καταδιωκόμενον, εὐλόγως γεννᾶται εἰς ἡμᾶς τὸ αἶσθημα νὰ ἐρωτήσωμεν τί σημαίνουν αἱ εἰρηνικαὶ αὐταὶ δηλώσεις; ποία ἔσται ἐφεξῆς ἡ πολιτικὴ τοῦ Ῥωσικοῦ ἀνακτοβουλίου ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἐκκρεμοῦς καταστάσεως; Ἡ σκέψις αὕτη καὶ ἐρώτησις ἐπιβάλλεται ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων, διότι ἔχομεν ἀφ' ἐνὸς τὴν Ῥωσσίαν ἀδιάφορον, ἄχρι τοῦδε, καὶ ὑποδοθηθεῖσαν τὴν πολιτικὴν τῆς Πύλης· ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ἵσταται ἡ Ἀγγλία ὅπως ἀντίθετον ἀκολουθοῦσα πολιτικὴν. Αὕτη προσπαθεῖ νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν λαῶν, νὰ εἰσαγάγῃ μεταρρυθμίσεις εἰς τὰ διάφορα βιλαέτια καὶ νὰ ἀποκόψῃ ὅσα εἶνε δυνατόν μέρη ἀπὸ τὸ Τουρκικὸν Κράτος, νὰ προσθέσῃ δ' αὐτὰ εἰς ἄλλα γειτονέοντα Κράτη ἢ ν' ἀποτελέσῃ δι' αὐτῶν αὐτονόμους διοικήσεις ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Πύλης ἢ ἀνεξαρτήτους. Ἐννοεῖται ὅτι τὴν πολιτικὴν ταύτην τῆς Ἀγγλίας ὁμοθυμῶς ἀσπάζονται οἱ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν λαοί. Εἶνε ὅμως ἐντελὴς ἀπίθανος ἡ πραγματοποίησις τῶν σχεδίων τούτων ὡς ἔχει σήμερον ἡ διχογνωμία τῶν δυνάμεων. Καὶ ἀφοῦ δὲν ἐξετελέσθησαν αἱ πέρυσιν ὑπὸ τῶν δυνάμεων ἀποφασισθεῖσαι καὶ δεκταὶ γενόμεναι ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου μεταρρυθμίσεις εἰς τὰ ἐξ ἀσιατικὰ βιλαέτια, ἀναμφίβολον εἶνε ὅτι θὰ ἀποκρουσθῇ μετὰ φανατισμοῦ καὶ πᾶσα ἄλλη ἀπόφασις τείνουσα νὰ βελτιώσῃ τὸ ἐπικρατοῦν πεπαλαιωμένον ἐν Τουρκίᾳ διοικητικὸν σύστημα. Οὐδ' ἐπέστη ἄχρι τοῦδε οὔτε θὰ πεισθῇ ἡ Πύλη ὅτι ἐφ' ὅσον ὑφίσταται τὸ σύστημα τοῦτο αὐξάνουν αἱ πληγαὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ προκαλοῦνται ταραχαὶ ἀπειλοῦσαι τὰ πάντα ἐκ θεμελίων νὰ ἀνατρεφῶσιν. Ἐὰν δώσωμεν προσοχὴν εἰς τὰς τελευταίας τηλεγραφικὰς πληροφορίας, ἡ Ἀγγλία ἀντιδρῶσα εἰς τὴν Ῥωσικὴν ἐν Κων)πόλει ἐπιρροήν, ἤρξατο σθεναρῶς σκεπτομένη περὶ ἐκθρονίσεως τοῦ Σουλτάνου Χαμίτ, φρονούσα ὅτι αὐτοῦ κυβερνῶντος δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ οὐδεμία μεταρρύθμισις. Εἰς τὸ σχέδιον δὲ τοῦτο συντάσσεται καὶ τὸ πολυπληθὲς κόμμα τῶν Νεοτούρκων.

ΕΚ ΧΕΙΜΑΡΡΑΣ

Ὑπερεπληρώθησαν τὰ χωρία τῆς Χειμάρρας ἀτάκτων στρατευμάτων· κατῆλθον δὲ καὶ Γκέγκιδες ἐκ Δύβρης, οἵτινες εὐρίσκονται εἰς Αὐλῶνα, συνενοούμενοι μετὰ τῶν Λιάπιδων ἵνα εἰσελάσωσιν εἰς τὴν Χειμάρραν, τὸ μὲν διότι φαντάζονται ὅτι ἡ ἐπαρχία ἐκείνη περικλείει θησαυροὺς ἀμυθήτους, τὸ δὲ διότι βαρέως φέρουσι τὴν μὴ ταπεινώσιν τῆς Χειμάρρας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπικρατήσεως τῆς Τουρκίας. Τοὺς ἀπέτρεψε δὲ ἀπὸ τοὺς βαρβάρους καὶ κακούργους τῶν σκοποὺς μέχρι τοῦδε τὸ γειτονικὸν τῇ Χειμάρρᾳ χωρίον Μπόρση, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐπεισεν, ὅτι τὸ μελετώμενον ὑπ' αὐτῶν κίνημα δὲν θὰ ἀποβῇ τόσον ἐπιζήμιον διὰ τὴν Χειμάρραν, ὅσον δι' αὐτοὺς, διότι οἱ περισσότεροι τῶν δυναμένων νὰ φέρωσιν ὅπλα Χειμαρριωτῶν, μὴ εὐρισκόμενοι ἐντὸς τοῦ τόπου θὰ προσέλθωσιν εἰς ἀντεκδίκησιν τῶν μελε-

τωμένων δεινῶν διὰ τὴν πατρίδα των.

Προσεκλήθη ἐσπευσμένως εἰς Ἰωάννινα ὁ ἐκ Χειμάρρας πρόκριτος Μηλιογιάννης, ἑγγονος τοῦ στρατηγοῦ Ζάχου Μήλιου.

Κατ' αὐτὰς πλοῖόν τι παρέπλεε τὰς ἀκτὰς τῆς Χειμάρρας οἱ δὲ εἰς τὰ παράλια παρευρεθέντες Βασιβουζοῦκοι τὸ ἐφαντάσθησαν μεταφορικὸν ἀνταρτῶν καὶ πολεμοφοδίων καὶ ὑπεχρέωσαν τὸν ἐκεῖ παρευρεθέντα πλοίαρχον Νάτσον Τσιροῦνα νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἐν αὐτῷ διὰ τῆς λέμβου του· οὗτος ὑπακούσας εἰς τὴν βίαν παρέλαβεν ὅσους ἐχώρει ἡ λέμβος ἐνόπλους τοιοῦτους καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὸ πλοῖον, ἀλλ' οἱ ἐν τῷ πλοίῳ φοβηθέντες διὰ τὴν προσέγγισιν τόσων ἐνόπλων ἀτάκτων εἰδοποίησαν αὐτοὺς ν' ἀπομακρυνθῶσιν, ἀλλ' οὗτοι δὲν ὑπήκουσαν, καὶ συνεπῶς προσεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ διὰ πυροβολισμῶν δτε ἀντεπυροδόλησαν καὶ οἱ ἐν τῇ λέμβῳ ἄτακτοι· τὴν στιγμὴν δ' ἐκείνην ἐπνευσεν εὐτυχῶς οὐριος ἄνεμος καὶ παρέσυρε τὸ πλοῖον ἀπομακρύνας αὐτὸ τοῦ κινδύνου, ὅποτε καὶ ἡ λέμβος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ξηράν. Οἱ ἐπιβάντες τῆς λέμβου ἄτακτοι στρατιῶται μετὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν, ἀπέδωκαν εἰς τὸν πλοίαρχον Νάτσον Τσιροῦνα τὴν κατηγορίαν, ὅτι οὗτος ἀνέμενε τὴν ἐξοδὸν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ὑποτιθεμένων ἐπαναστατῶν καὶ δέσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον εἰς ἄγνωστον διεύθυνσιν.

Ὡς βεβαιούμεθα ὁ κ. πρόξενος τῆς Τουρκίας ἐν Κερκύρᾳ διὰ τηλεγραφημάτων του εἰδοποίησε τὰς ἀρχὰς Ἰωαννίνων καὶ Αὐλῶνος ὅτι τὴν 15ην Αὐγούστου ἐπιβιβαζόμενοι ἐκ Κερκύρας θὰ μεταβῶσιν εἰς Χειμάρραν 4,000 ἀντάρται πρὸς ἐξέγερσιν τῆς Χειμάρρας, ὁ κ. οὗτος πρόξενος εἶναι πολὺ πλούσιος καθ' ὃ ἔλκων τὸ γένος ἀπὸ τὸν περιβόητον τύραννον Ἀλῆ-πασσᾶν καὶ συνεπῶς μέτοχος τῆς μεγάλης αὐτοῦ περιουσίας τυχῶν, δύναται νὰ διαθέτῃ ἀφειδῶς πολλὰ χρήματα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς Κυβερνήσεώς του· κατὰ συνέπειαν πολλοὺς δύναται νὰ εὕρῃ προδότας, οἵτινες μὴ ἔχοντες τί ἀληθὲς νὰ προδώσωσι τοῦ προδίδωσι τὴν ὑπαρξίν ἀνυπάρχτων κομητᾶτων καὶ ἐπαναστατῶν· καὶ τοῦτο γίνεται ἀφορμὴ κινητοποιήσεως ἀτάκτων καὶ πειναλέων στρατευμάτων εἰς βάρος τοῦ δυστυχοῦς Ῥαγιά, αὕτη εἶναι ἡ ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν προσφέρουν οἱ καλοθελητὰδες τῆς πε Κυβερνήσεως τῆς Τουρκικῆς καὶ τῶν ὑπηκόων αὐτῆς.

Εἰς τὸ ἴδιον προξενεῖον προσελήφθη ὡς ὑπάλληλος αὐτίδαγός τις ἐκ Κερκύρας, τοῦ ὁποίου ἀγνοοῦμεν τ' ὄνομα, καὶ ὁ ὁποῖος διὰ τῆς διαγωγῆς του, ἀποκηρύσσεται παρ' ὅλων τῶν πατριωτῶν Κερκυραίων, οἵτινες ἐστιγμάτισαν τὴν μισελληνικὴν διαγωγὴν τοῦ ἐνταῦθα προξένου, καὶ ὅστις ἀνέχεται τόσον ἐπονειδήστως ν' ἀποκτᾷ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

— ΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΗΠΕΙΡΟΣ ἐν Παιραιῇ.
— Παρέχει πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τοὺς ἐκ Παιραιῶς διερχομένους Ἡπειρώτας. Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ Ἡπειρώτου Α. Στεφανίδου.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

Αποσπάσματα ἐξ ἀνεκδότου ἱστορικοῦ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1854. — Ἡ μάχη τοῦ Γρίβα εἰς Κουτουλίων μετὰ τοῦ Ἀβδῆ-πασᾶ. — Παραλληλισμὸς αὐτῶν καὶ τινα περὶ Ἀλβανῶν.

Τὸ χωρίον Κοτζελιὸν κείμενον δύο ὥρας μακρὰν τῶν Ἰωαννίνων πρὸς νότον, ἐκεῖ ἐνθα λήγει ἡ πεδιάς μετὰ τῶν Ἰωαννίνων καὶ Κοτζελιού, καττοκούμενον ὑπὸ τριάκοντα περίπου οἰκογενειῶν, δεσπόζεται ὑπὸ λόφου ἀντικυ τοῦ λόφου καὶ χαμηλότερον αὐτοῦ εἶνε ἡ ἐκκλησία τοῦ χωρίου. Τὸ 1854 ὁ στρατηγὸς Θ. Γρίβας μαχόμενος καὶ ἐπαναστατῶν τοὺς Ἡπειρώτας ἐφθασε μέχρι Κοτζελιού, καὶ ὀχυρώσας τὸν τάφρον τὸν λόφον κατέστησεν αὐτὸν ἀπόρητον· κάτωθεν τῆς ἐκκλησίας ἐν τινὶ οἰκίᾳ εἶχεν ἐγκαθιδρυθῆ ὁ Γρίβας μετὰ τριακοσίων περίπου ὀπλιτῶν, γράφων πρὸς τὰ χωρία καὶ τοὺς ὀπλαρχηγούς, καὶ ὑπογράφόμενος «ὁ στρατάρχης τῆς Ἡπείρου Θ. Γρίβας», καὶ σφραγίζων διὰ σφραγίδος ἐχούσης στίλβην ἐν τῇ μέσῃ μετὰ σταυροῦ καὶ κύκλου τὴν ἐπιγραφὴν «Στρατάρχης τῆς Ἡπείρου». Εἰς ἐπιστολὰς τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπαναστάσεως, ὥς κατέχει ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος ἐκ Σουλίου, ὀπλαρχηγὸς ὢν καὶ αὐτὸς τότε, φαίνεται ὅτι τὰ Ἰωάννινα εἶχον ἀποκλεισθῆ· οἱ Ἕλληνες δὲ ὀπλῖται ἐφθάνον μέχρι τῶν τελευταίων συνοικιῶν τῆς πόλεως, προμηθεύόμενοι καπνὸν καὶ λοιπά. Ὁ στρατηγὸς Ν. Τζαβέλας, ὁ Κάσχαρης, Γ. Τζάμης μετὰ τῶν ἐντοπίων ὀπλαρχηγῶν Σουλιωτῶν, Ζηκιάων, Τζιμαίων, Μπούγια, Κάλου, καπετὰν Γιαννάκη Παπαγεωργίου καὶ καὶ λοιπῶν, νικήσαντες τοὺς τούρκους εἰς διαφόρους μάχας εἶχον ἐπαναστατήσῃ τοὺς κατοίκους μέχρι Κουρέντων κυριεύσαντες καὶ τὸ φρούριον Γλυκὴ ἄνω τῆς Παραμυθίας· καὶ ἡ Ἡπείρος ἐφαίνετο ἐλευθερουμένη, καὶ θὰ ἐλευθεροῦτο ἴσως ἐὰν δὲν συνέβαινεν ἡ κατοχὴ τῶν Ἀγγλογάλων· οὕτως εἶχεν ἡ κατάστασις τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῆς Μ. τεσσαρακοστῆς· ὁ δὲ στρατηγὸς Γρίβας, εἴτε ἐκ περιφρονήσεως πρὸς τοὺς τούρκους, εἴτε ἐξ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεώς των εὐρίσκειτο ἐν μεγίστῃ ἀπροφυλαξίᾳ, ἣν δὲν ἤγνοε ὁ τούρκος στρατηγός· τὴν νύκτα δὲ τῆς Παρασκευῆς πρὸς τὸν Σάββατον συμπίπτουσιν μετὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ὀνόματός του, εὐχεῖτο μετὰ τῶν ὀπλιτῶν του καὶ μετὰ τὴν εὐχίαν παρεδόθησαν πάντες εἰς ὕπνον μακάριον. Ὁ Κιρκάσιος δὲ στρατηγὸς Ἀβδῆ-πασᾶς πρὸ ἡμερῶν ἐξήρχετο εἰς γυμνάσια πρὸς βορρᾶν τῶν Ἰωαννίνων, ἐπέστρεψε δὲ πάντοτε τὸ ἐσπέρας ἀργά, θέλων οὕτω νὰ ἐξαπατήσῃ τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς ἐπιτεθῆ αἰφνιδίως· πράγματι δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δὲν ἐπέστρεψεν, ἀλλ' ἀπὸ τὸ ὀπισθεν μέρος τῶν Ἰωαννίνων διὰ τῆς κοιλάδος βαδίσας καὶ διανυκτερεύσας ἐν ὑπαίθρῳ ἐφθασεν ἀθορύβως περὶ τὰ ἐξημερώματα εἰς Κοτζελιὸν μετὰ τριῶν χιλιάδων στρατοῦ ἐξ Ἀλβανῶν συγκειμένου καὶ ἐκ τακτικοῦ μετὰ πυροβόλων ἐξ ἱππικοῦ καὶ αἰφνιδίως κυριεύει ἄνευ ἀντιστάσεως τὸν λόφον, καὶ συλλαμβάνει τοὺς ἐν τῷ ὀχυρώματι κοιμομένους στρατιώτας καὶ τὸν σαλπικτὴν των· ἄλλο μέρος τουρκικοῦ στρατοῦ ἔδραμεν ἵνα ἐπιτεθῇ συγχρόνως κατὰ τῆς κατοικίας τοῦ Γρίβα, ἀλλὰ κατὰ κληρὸν τὴν τὴν τοῦ Γρίβα, αὐτὸς ὁ ἴδιος εὐρέθη ἐξ ἀνάγκης ἐξω τῆς οἰκίας, ἰδὼν δὲ τὸν κίνδυνον λαμβάνει θέσιν ἀμυντικὴν πυροβολῶν καὶ ἐκβαλὼν κραυγὴν πολέμου ἐγείρει τοὺς ὀπλίτας, οἵτινες κατέλαβον τάχιστα τὰς θέσεις καὶ ἡ μάχη ἤρχισεν· οἱ Τούρκοι ἐπανειλημμένως ἐπιτιθέμενοι κατὰ τῆς κατοικίας τοῦ Γρίβα, ἀνέβησαν καὶ ἐπὶ τῆς στέγης αὐτῆς· ἀλλὰ συνεχὲς πῦρ ἐκ τῆς οἰκίας ἐσῶθεν καὶ ἐκ τῆς ὑπερκειμένης θέσεως τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωρίου ἐσάρρωνεν αὐτούς· τέλος ἀποκαμύντες οἱ τούρκοι ἀπεσύρθησαν καὶ λαβόντες θέσεις εἰς τὴν περίξ ἐπολιόρουν αὐτήν· παρ' ὀλίγον δὲ κατέπιον αὐτήν διὰ κανονίων, ἐὰν οἱ Ἕλληνες δὲ ἐφόβοντο τοὺς πυροβολητάς· συγχρόνως ἐφόρμα καὶ ἄλλο μέρος τούρκων κατὰ τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐκεῖ ἦτον οἱ καλλίτεροι ὀπλῖται τοῦ Γρίβα, οἱ λεγόμενοι τότε σταυροφόροι μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Γρίβα Δημητρίου, καὶ ἐκεῖ ἦτον οἱ ἀθάνατοι

Σουλιωταὶ μετὰ τὸν ἀρχηγὸν των Λ. Ζῆκον καὶ ἀποκρούσαντες πολλὰς ἐφόδους ἠδυνήθησαν καὶ τὸν στρατηγὸν των Γρίβαν νὰ σώσουν καὶ τὴν θέσιν των νὰ διατηρήσουν, μόνον ὁ νύρκωμα ἔχοντες ἀθλίαν τινὰ μάνδραν τῆς ἐκκλησίας, καὶ τοὶ ἔχοντες κατ' αὐτῶν καὶ τὸ πῦρ των καταλαβόντων τὸν ὑπερκειμένην λόφον τούρκων. Ἐκεῖ δὲ οἱ Ἕλληνες ἔκμον θαύματα ἀνδρείας, ἐκεῖ ὁ ἐκ Μάνης Ι. Μαρκέας ἐλλείψει τροφῆς τοῦ ὅπλου του ἔρριπτεν δοκοὺς καὶ πέτρας κατὰ τῶν τούρκων, ἀπελπισθέντες δὲ οἱ τούρκοι νὰ κυριεύσουν καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀπεσύρθησαν καταλαβόντες θέσεις εἰς τὰ περίξ καὶ ἐπολιόρουν αὐτήν, οὕτω δὲ ἡ μάχη ἐξηκολούθει μέχρις ἐσπέρας, ὁ τούρκος στρατηγὸς ἐσκόπει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν μάχην καὶ τὴν νύκταν, ἀλλ' ὁ παρ' αὐτῷ ἰστάμενος γνώστης, τῆς πολεμικῆς τῶν Ἑλλήνων Τζελιοπίτζαρης συνεβούλευσεν αὐτὸν λέγων, ν' ἀναχωρήσωσιν, διότι κυρίως οἱ Ἕλληνες εἶναι νυκτομάχοι, καὶ ὅτι οἱ εἰς τὰ περίξ ἰστάμενοι ἀπόλεμοι ἐπαναστάται ἕνεκα τῆς πεδιάδος καὶ τοῦ ἱππικοῦ θέλουσιν ἐπιπέσει κατ' αὐτῶν νύκτωρ καὶ θὰ εὐρεθῶσιν ἐν τῇ μέσῃ δύο πυρῶν· πεισθεὶς δὲ ὁ κιρκάσιος στρατηγὸς διέταξε τὰ τῆς ὑποχωρήσεως, οἱ δὲ τούρκοι στρατιῶται κάμνοντες καπνὸν διὰ πολλῶν πυροβολισμῶν, ὅπως μὴ σκοπεύωνται εὐκόλως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπέστρεψαν εἰς Ἰωάννινα πυροπολοῦντες κατ' ὁδὸν τὰ χωρία καὶ τὰς ἐκκλησίας, καὶ φέροντες ὡς μόνον τρόπαια μιᾶς ὁλομέρου μάχης ἀσθενή τινὰ ἱερέα καὶ τοὺς συλλαβθέντας ἐν τῷ λόφῳ κοιμομένους στρατιώτας μετὰ τοῦ σαλπικτοῦ των, ἀντὶ 500 * ὀθωμανῶν φονευμένων καὶ πληγωμένων, οὓς μετεκόμιζον διὰ πλοιαρίων εἰς Ἰωάννινα διὰ νὰ μὴ σπεύρωσι τὸν πανικὸν ἐκ τῆς θέας των· τακτικὸς δὲ τις τούρκος στρατιώτης ἀπομονωθείς καὶ ἀποκλεισθεὶς ἐν τινὶ οἰκίᾳ παρακειμένης τῆς τοῦ Γρίβα ἐπυροβόλει ἐκείθεν κατὰ τῶν πολεμιστῶν τῆς οἰκίας τοῦ Γρίβα ὁλομερῆς, ὅτε δὲ ἠθέλησε νὰ φύγῃ μετὰ τῶν ἄλλων, ὁ Γρίβας ἐπυροβόλησε καὶ τοῦ ἔθραυσε τὸν πόδα καὶ ἐξελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν λέγων, «βρομόσκυλο ἀπὸ τὸ πρῶτό μου ἐπιάσες τὴν ἀνάσσαν» καὶ εἰς τὴν μάχην λοιπὸν ταύτην τοῦ Κοτζελιού ὁ Γρίβας ἔδειξεν ὅτι ἦτον ὁ λέων τοῦ πολέμου· διότι καίτοι προσβληθεὶς αἰφνιδίως ὑπὸ δεκαπλασίας δυνάμειος ἠδυνήθη ν' ἀποκρούσῃ τοὺς πολεμίους ἐντὸς μιᾶς ἐτοιμορρόπου ὑπὸ τῶν κανονίων οἰκίας καὶ νὰ μείνῃ κύριος τοῦ πεδίου τῆς μάχης· ἄνευ δὲ τῆς ἀπροφυλαξίας του οἱ τούρκοι ἠθέλον πάθῃ πανολεθρίαν· ἀσυγκρίτως δὲ ὑπερτέρει ὁ στρατηγὸς Θ. Γρίβας κατὰ τὸ πολεμικὸν σῆνος, τὸν τουρκοκιρκάσιον στρατηγὸν Ἀβδῆ-πασᾶν.

Ὁ Γρίβας γράφων πρὸς τοὺς ὀπλαρχηγούς του διέταττε νὰ «σκοτώσῃτε ὅλους τοὺς τούρκους νὰ μὴν ἀφίστητε ποδάρη» τοὺς χριστιανούς ὅσοι δὲν ὑπακούουν νὰ τοὺς σκοτώσῃτε καὶ αὐτοὺς καὶ τὰς γυναῖκας των καὶ τὰ παῖδιά τους καὶ νὰ μοιρασθῇτε τὸ βιό τους. Εἰς τὴν παρατήρησιν προκρίτου τινὸς Ἡπειρώτου, ὅτι δὲν ἔχει πολεμοφόδια νὰ μοιράσῃ πρὸς συντήρησιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς ἐπαναστάσεως, ἀρπάζας αὐτὸν ἐκ τῆς κόμης καὶ ξιφουλκήσας θὰ ἀπεκεφάλιζεν αὐτὸν ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Δημητρίου· ἦτο δὲ ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τούρκων καὶ χριστιανῶν· βεβαίως ἡ ἀποστολὴ τοῦ Γρίβα ἦτον ἀλλοία τῆς τοῦ ὀθωμανοῦ στρατηγοῦ· ἀλλ' ἐν πολλοῖς εἶναι ἀδικαιολόγητος, ἡ ἐπιδρομὴ του εἰς Μέντζοβον ὅπερ ἕνεκα ταύτης δεινῶς ἐπάθεν οὐδένα ἐπαναστατικὸν λόγον εἶχε· ὁ Ἀβδῆ-πασᾶς καὶ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ἐπαναστάσεως ἐξήρχετο εἰς τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς καὶ συγκαθήμενος μετὰ τῶν ζευγυτῶν ἐπαρηγόρει καὶ ὁδήγει αὐτούς· φήμῃ δὲ διέτρεχε τότε, ὅτι ἦτο γόνος χριστιανικῆς οἰκογενείας ἐξωμοσάσης· συνδεμένων ποτὲ παρὰ τῷ αἰδίδμῳ μητροπολίτῃ Ἰωαννίνων Παρθενίῳ καὶ λόγου γενομένου περὶ τῆς μάχης τοῦ Κοτζελιού ἔλεγεν «ἀπέτυχεν ὁ Ἕλλησιν τακτικὸν στρατοῦ καὶ διὰ τὸ ἀπόλεμον τῶν Ἀλβανῶν». Πράγματι οἱ Ἀλβανοὶ δὲν ἠθέλον νὰ παύσῃ ἡ ἐπανάστασις αὐτῇ, διὰ νὰ ὠφελῶνται λαφυραγωγούντες, ἔλεγον δὲ «ὅποιος σκο-
Εἰς χωρικὸς ἐφόνευσεν 4 τούρκους.

τώσῃ τὸν Γρίβαν νὰ τοῦ πέσῃ τὸ χεῖρ» ἐν τῷ θορύβῳ δὲ τῆς μάχης βλέποντες τὸ ἀπροχώρητον αὐτῆς οἱ περισσότεροι ἐγκαταλείψαντες τὰς θέσεις των ἐπεδόθησαν εἰς λαφυραγωγίας εἰς τὰ περίξ χωρία καὶ εἰς τὰ ποίμνια, μὴ ἐννοοῦντες νὰ ἐπιστρέψουν εἰς Ἰωάννινα μετὰ χεῖρας κενάς.

Οἱ Ἀλβανοὶ μισοῦσι τοὺς ὀθωμανούς Ἀνατολίτας, οἱ ὅποιοι γκιουριδας πάλιν αὐτοὺς ἀποκαλοῦσι διὰ τε τὸ ἀλλόγλωσσον, τὴν διαφοράν των ἡθῶν καὶ ἐθίμων καὶ διὰ τὴν αἰρεσιν αὐτῶν καθ' ὅ ὁπαδοὶ τοῦ Ἀλῆ ποῖαν δὲ τινα συμπάθειαν δεικνύουσι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, τῶν ὁποίων αἱ κατὰ καιρὸν κυβερνήσεις μετὰ τὸ αἰδίδμῳ Κωλέτην, εἶναι μᾶλλον ἀξιοκατάκριτοι ὡς μὴ ἐργασθεῖσαι πρὸς προσηλυτισμὸν τῆς συγγενούς ταύτης τοῦ Ἑλληνισμοῦ φυλῆς των Ἀλβανῶν, ἡ ἐκεῖνοι διὰ τὴν ξένην καὶ βαρβαροτέραν φυλὴν των Βουλγάρων Τουρκαλβανός τις ἀνεπτυγμένος ὅπως οὖν διατελέσας παρ' ἐμοὶ ὡς φύλαξ μοὶ ἔλεγεν «οἱ Κρήτες εἶναι ἄξιοι ἐλευθερίας· ἐγνώρισαν αὐτοὺς πολεμῶν κατ' αὐτῶν εἰς Κρήτην· δὲν φοβοῦνται πλέον τοὺς τούρκους, ἡμεῖς οἱ Ἀλβανοὶ ἐξ ὧν εἰς οἶκος ἄλλοτε αὐτοῦ Σιλικτάρ-Πόδα», ἀντετάχθη οὐ πρὸ πολλοῦ κατὰ τοῦ Σουλτάνου, τρέμομεν τώρα εἰς τὴν θέαν ἀπλοῦ χωροφύλακος· ἡ τυραννία μᾶς ἐξαχρείωσεν» εἰς δὲ ἐκ των ἡμετέρων Ἀλβανῶν ἐκ τοῦ Σουλίου καταγόμενος τῆς ὑπηρεσίας μου καὶ ἀνθρωπος τῶν ὅπλων «οἱ τουρκαλβανοὶ μοὶ ἔλεγεν, δὲν δύνανται ποτὲ ν' ἀνθίσουν εἰς συνεχῇ εἰκοσιτετράωρον μάχην· αὐτὸς ὁ Νταβέλης συλλαβὼν ὁλόκληρον μπουλουκὶ τουρκαλβανῶν εἰς τὰ ὄρη τῆς Κονίτζης πολεμῶν, τοὺς ἀπεκεφάλισεν ὡς αἶγας ὅλους ἐπὶ κορμῷ μιᾶς πεύκης.

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶὰ πὸ 15 τρέχοντος Σεπτεμβρίου ἕως 15 προσεχούς Σεβρίου 1896· καὶ ὀφείλουσι οἱ αἰτούντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον δηλ. ἐξάμηνον· οὐδεμία συνδρομὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλης ἐποχῆς παρὰ ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1896.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ των Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ των ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Χ. ΜΑΝΟΥ

Μαῖα.

Πτυχιοῦχος τῆς ἐν Ἀθήναις μαϋευτικῆς σχολῆς

ΕΝ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡῳ

Συνοικία Μητροπόλεως

Ἡ μόνη καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν ἐπιστήμων μαῖα. Αἱ πάσχουσαι ἐκ νοσημάτων ἀναγομένων εἰς τὸν κύκλον τῆς Μαϋευτικῆς εὐρίσκουσι παρ' αὐτῇ τελείαν θεραπείαν. Ἐπιτυχίαι ἐκατὸν ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν ὡς τοῦτο μαρτυροῦσι καὶ οἱ ἱατροὶ κ. κ. Ἀβερμπαχ, Δήμας καὶ λοιποὶ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τοὺς κ. κ. ἀδελφούς Χατζά τοὺς οὓς ἀπεστάλησαν αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις.

Παρακαλοῦνται καὶ πάντες οἱ ἄλλοι συνδρομηταὶ ὅσοι καθυστεροῦν τὰς συνδρομὰς των νὰ ἐμβάσωσι ταύτας ἀνυπερθέτως ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι οὕτω συντελοῦσιν εἰς τὴν τακτικὴν ἐκδοσιν τοῦ φύλλου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΥ

(δικηγόρος)

Παρὰ τοῖς μικτοῖς καὶ προξενικαῖς δικαστηρίοις τῆς Ἀλεξανδρείας (Αἰγύπτου) μετέφερε τὸ γραφεῖον του παρὰ τὴν κλινικὴν τοῦ ἱατροῦ κ. Γεωργίου Μάρκου ἐν ὁδῷ Ἀβέρωφ ἀπέναντι ἀκριβῶς τοῦ κ. Γεωργ. Ἀβέρωφ.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΔΗΣ

I α τ

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ μ. μ.

Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.